FRA PIAZZA DEL POPOLO

SKUESPIL I 10 AKTER

EFTER

VILHELM BERGSØES ROMAN

25 Øre.

Fra Piazza del Popolo.

Film i 10 Akter
efter Vilhelm Bergsøes Roman
af samme Navn.

Fremstillet af
Nordisk Films Kompagni, København.

Iscenesat af
A. W. Sandberg.

P. BUSCH - AARHUS

HOVEDPERSONERNE:

Olaf Malm	Olaf Fønss
Christian	Philip Beck
Sigrid Olaisen	Henny Geermann
Sir Charles Vernon	Henry Seemann
Etatsraad Gram	Egill Rostrup
Harriet, hans Datter	Karina Bell
D'Acorda	Robert Scmidt
Benedetto, hans Tjener	Torben Meyer
Henry Vernon	Einar Hanson
Laura	Lilian Järnefeldt
Brandt	Peter Nielsen
Frederik From	Carsten Wodschow
Marietta	Karen Caspersen

Handlingen foregaar i Rom 1820, i og ved København 1850 og i Rom 1853.

Fra Piazza del Popolo.

Det er i Rom — Kunstens hellige Stad — i Aaret 1820. De talrige skandinaviske Kunstnere, som er søgt herned, har dannet en hel Koloni, hvis straalende Midtpunkt er den berømte danske Billedhugger Bertel Thorvaldsen.

Et af de mest lovende Medlemmer af Kunstnerkolonien er en ung Nordmand, Olaf Malm. Han — den fattige Bondesøn fra Telemarken — er kommet til den evige Stad med lyse Haab om at skabe sig et Navn som Billedhugger, men de storslaaede Indtryk fra den antike Skønhedsverden har fuldstændig overvældet ham, saa han i Følelsen af sin egen Uformuenhed helt har mistet sin Arbejdslyst og Skaberevne.

En skønne Dag kommer imidlertid den Mand, der har bekostet hans Uddannelse — den rige Savværksejer Olaisen — til Rom sammen med sin Hustru og Datteren Sigrid.

Sigrid har været den unge Billedhuggers Legekammerat i Barndomsaarene og har forlængst vundet hans Hjerte. Gensynet med hende giver ham hans Livsmod tilbage, — og faa Dage efter kan han vise de fremmede en i Ler modelleret Psyche, hvis Ansigt har den Elskedes Træk.

Olaisen giver ham den Opgave at udføre Statuen i Marmor, og da Sigrid faar Lov til at sidde Model, oprinder der en lykkelig Tid for de to Elskende. De bliver enige om at hemmeligholde Forlovelsen for hendes Forældre, indtil Psychen er færdig, men da Sigrid nogen Tid efter rejser til Napoli sammen med sin Familie, nærer Malm ikke Tvivl om, at hun i Løbet af faa Maaneder skal blive hans Hustru.

Den beregnende Savværksejer har dog helt andre Planer med Datteren og vil have hende gift med en rig Englænder, Sir Charles Vernon, hvis Bekendtskab han har gjort — og han viger ikke til-

bage for at skrive til den fattige Billedhugger at Sigrid har givet sit Samtykke til Forbindelsen.

For Malm kommer denne Meddelelse, om hvis Rigtighed han ikke tør tvivle, som et dræbende Slag. I blindt Raseri ødelægger han den fuldførte Psyche-Statue, og da Rom netop paa dette Tidspunkt bliver udsat for en Katastrofe, idet Tiberen gaar over sine Bredder og anretter frygtelige Ødelæggelser, deltager han i Redningsarbejdet og kaster sig med hensynsløst Mod ud i Strømhvirvlerne — blot for at dulme sin Sorg og Harme.

I Mellemtiden opdager Sigrid det Forræderi, hendes egen Fader har begaaet mod hende og den Mand, hun elsker, og hvis Barn hun bærer under sit Hjerte. Det kommer til et Opgør mellem hende og Faderen, og det ender med, at han forstøder hende. I sin Hjælpeløshed betror hun sig til Sir Charles, der højmodigt tilbyder at ledsage hende til Rom og være hende en uegennyttig Ven og Beskytter. I Rom faar de det tragiske Budskab, at Malm faa Øjeblikke i Forvejen er omkommet i Tiberen under et heltemodigt Forsøg paa at redde

et Menneske fra Døden, og skønt hans Lig, der utvivlsomt er ført bort af den rivende Strøm, ikke bliver fundet, tør de dog intet Haab nære . . .

—. — —

Vi springer nu et Par og tyve Aar frem i Tiden. Ude paa Etatsraads Grams Landsted ved den skønne Furesø i Danmark træffer vi den usympatiske Italiener d'Acorda, der har faaet draget Etatsraaden med ind i nogle hasarderede Børsspekulationer, og som har forstaaet at indynde sig saadan hos ham, at han har faaet Løfte om Datterens — den smukke, unge Harriets — Haand.

Hun har dog allerede truffet sit Valg — en ung Student, Henry Vernon, har været saa lykkelig at vinde hendes Kærlighed.

Han véd imidlertid,

at Etatsraaden næppe vil se ham som sin Svigersøn. Der hviler nemlig en Hemmelighed over hans Fødsel, — han kender ikke engang sine Forældre, men véd kun, at hans Stedfader, der bor i England, og hvis Navn han bærer, hvert Aar gennem Etatsraadens Kontor tilstiller ham en betydelig Pengesum.

D'Acorda er ganske klar over, at Henry Vernon er en farlig Rival, og med et Par hensynsløse Forbundsfællers Hjælp lykkes det ham at realisere en skændig Plan med det Resultat, at Harriet tror, at Henry ikke er hendes Kærlighed værdig.

— — —

Samtidig med, at Henry Vernon bliver klar over, at han har mistet Harriet, faar han et andet Ulykkesbudskab. Han erfarer, at hans ukendte Mor er død, og at han fremtidig ingen Penge vil modtage fra England.

Han er i Virkeligheden Malms Søn, og hans Stedfader er Sir Charles Vernon, hvem Sigrid Olaisen i sin Tid har ægtet, — men paa det Tidspunkt, han faar denne Hemmelighed at vide, er alt ham ligegyldigt.

Længe giver han sig dog ikke hen i sin Fortvivlelse, men beslutter at søge Glemsel og Lindring i intensivt Arbejde. —

— — —

Han helliger sig da ganske sine arkæologiske Studier, og nogle Aar efter genser vi ham i Rom under det store Karneval, hvor han finder en Ven i en ældre Kunstner, der i sin Tid har staaet Malm meget nær.

Under Karnevalsfestlighederne sker det overraskende, at han pludselig bliver stillet overfor Harriet og erfarer, at hun er gift med en vis Fyrst Pisani.

Denne viser sig at være identisk med d'Acorda, der ved et snedigt Rænkespil har faaet den unge Pige gjort til Hustru og nu bliver alt andet end glad for sin tidligere Rivals Tilsynekomst.

— — —

For at forhindre Harriet i oftere at træffe Henry, der i Virkeligheden stadig ejer hendes Hjerte, fører han hende ud til en ensom Villa paa Campagnen. —

Nu vil Skæbnen, at Henry kort efter faar Sand-

heden at vide om det Komplot, der i sin Tid blev lagt mod ham og Harriet, og han beslutter at opsøge den unge Fyrstinde og aabne hendes Øjne.

Under sine Forsøg paa at trænge ind i Villaen paa Campagnen stifter han paa en saare dramatisk Maade Bekendtskab med en Franciskanermunk, der kalder sig Far Ambrosio, som i Virkeligheden ikke er nogen anden end hans egen Fader — den Olaf Malm, som man troede havde fundet sin Død i Tiberen.

Tiberen havde dog kun ført ham bort med sig, og mere død end levende var han bleven reddet af et Par Munke, der havde bragt ham til Klosteret San Vito. Her havde han faaet Ro i sit forpinte Sind — og som Far Ambrosio var han blevet den fattige Befolknings Velgører og Skytsaand.

Han bliver Henry en trofast Forbundsfælle i hans Kamp for at rive Harriet ud af d'Acordas Garn — men Kampen bliver haard, for den samvittighedsløse Italiener skyer intet Middel for at blive sin farlige Modstander kvit.

Det bliver dog den unge Dansker, der til sidst kommer til at staa som Sejrherre — hans Dødsfjende falder som Offer for sin egen Nederdrægtighed, og han selv forenes ikke alene med sin Elskede, men finder ogsaa sin Fader — en Fader, han kan være stolt af, og uden hvis Hjælp han ikke havde vundet Lykken.

FOTORAMA
AARHUS